

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગૂજરાત કોપીરાઈટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૫૬૦ કિંમત

ગ્રંથનામ ૫૧૫૬૮ ૬૧૫૬

વર્ગોંક

વલવકૃતકાવ્ય.

વ્યાસ વલવરામ સૂરજરામની બનાવેલી.

છપાસી પ્રસિદ્ધ

કરનાર.

ચુનીલાલ મગનલાલ.

તથા

ભોગીલાલ રેવાદાસ.

—❧❧❧—

અમદાવાદ.

અમદાવાદ સમાચાર પ્રેસમાં લલુભાઈ સુરચંદ

છાપી.

સંવત ૧૯૩૦—સન ૧૯૭૪

—❧❧❧—

કીંમત ૫ આના

આ ચોપડી સન ૧૯૬૭ ના ૨૫ મા આકટ પ્ર-
માણે ૧૭૨૮૨ કરાવી છે માટે પ્રસિદ્ધ કૃતિની રજા સી-
વાય ને કોઈ છાપશી તેને વાસ્તે કાયદા પ્રમાણે ધજાગ કર-
વામાં આવશે.

પરમિય મિલ પ્રાણલાલ રણછોડદાસ.

આપ મારા ધણી જુના અને

જીવજાન મિલજો.

અને

આપ મારા કડયાણાર્યે ધણી કાળજી રાખોજો

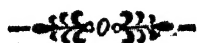
તેથી

આપણે બંનેના સ્નેહ કેવો છે

તે દરચાવવા

હું આ લઘુમંથમાં મારી સાથે આપનું

અમુદપ નામ જોડુંધું.

અમદાવાદ. તા. ૨૮ મી

અગષ્ટ સન ૧૮૭૪.

Chunilal Maganlal

જોડેરખખર.

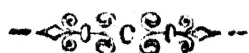
આપવામાં આવે છે કે આ લઘુગ્રંથ ને સારું બનાવી રાખવાની ખુશી હોય તેને નીચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે. જોઈએ તેમજી રાકડી કામને મંગાવી લેવા ટપાલ ખરચના એક આને જાહેર જોડેલો. જ્યથી વધારે રાખનારને જ્યાંસ કમીયન આપવામાં આવશે.

અમદાવાદમાં આકાશચક્રના કુવાની પોળમાં ચુનીલાલ મગનલાલને ઘેરથી મળશે.

(સહી.) પ્રસિદ્ધ કર્તા.

વલ્લભકૃતકાવ્ય

ત્રણપતિનીસ્તુતિ લાવણી. ૧

- મી ગણપતી ગણેય પામ્યે લાગું પામ્યે લાગું,
કરગણને આજ લાજ હું માગુ. ૧
- કર ચીતતી તાહાગી જનઉં બલીહારી, જનઉં બલીહારી,
ક્રિપા કરે માહારાજ વિનંતિ માહારી. ૨
- નથા કર્યું અભિમાન સાન આપોને, સાન આપોને,
આ માધેવજીનાખાળ દુઃખ કાપોને. ૩
- લાભ લક્ષ કુમાર સુધ બુધ નારી, સુધ બુધ નારી,
કરજો તમે સહાય વિનંતી મારી. ૪
- કહે છે ચુનીલાલ ચિતબહુ ધરજો, ચિતબહુ ધરજો,
અહો વલ્લભરામ વિનંતિ કરજો. ૫

ભદ્રકાળીની લાવણી ૨

રાગ વીલાનો

ધન્ય ધન્ય ભદ્ર કાળી, મેં જોયાં નજરે ભાળી,
એ તણ દરવાજા વાળી, મેં કર્યાં દરશન;
જની શોભાનો નહીં પાર, દરશન કરે નર નાર,

દાસે ભદ્ર ભયંકાર, હું પયો પરસન, ૧
 સૌ જાજો ભદ્રને દેર, લોક શ્રીકૃષ્ણ વધેર,
 માતા સણગાર પેર, શોભા છે રૂડી;
 મંમાયા રૂપે ઠાળી, જગતની દીવ્યાળી,
 ઠેઠે જગત નાકે વાળી, એને હાથે ચુડી. ૨
 હું જોવા ગયો આલી, મા ઉભી ખડગ આલી,
 એણે હાસડી તુલસી ધાલી, પેયાં ચીર ચોળી;
 સૌ જોવા જાજો સાથે, ધુવરી પુંચી ખાંધી હાથે,
 શામે મુગટ માથે, એવી ભદ્ર ભાળી. ૩
 માને સણગાર મડપા છે, પુડે તકતા જડપા છે,
 દ્વાર પીતળે મઠપા છે, દેવી છે સનમુખ;
 જોતાં અકલ પદ જાળાંડી, મેં જોયું નજર માંડી,
 અંદર લટકે છે હાડી, બહાર એક અમરૂખ. ૪
 ત્યાં આપ ઘંટ ધમકો, માનો વાગે આંતર ધમકો,
 ત્યાં ભક્ત કરે છે ધમકો, સૌ સેવક જાણે;
 ધણા ભક્ત ધરતાં દયાન, વંદા માગેરે સંતાન,
 ગુનેગાર પકડે કાન, અને થેઈ થેઈ નાચે. ૫
 ત્યાં ગાર્દિ ધણા ફેરે, આજો દીન પેરા ભરે.
 ખુબ રીતે ચોક્કા કરે, આખી રાત જાગે;
 હું મંમાયાને માનું, એનું નથી કાંઈ છાનું,

કાળી પુઠે રૂઢખાનું, ત્યાં બેડીયે વાગે. ૬
 ઉપર બેડીઆળ છે ડેક, ગર્દિ બેસેકે હેક,
 સાંજ પડે પાપ પ્રેક, ત્યાં ફાજશી સેક;
 સુકરવારે ચેકા ચેકા, રવીવારે ટળે શેક,
 સાંજે જાપ જાત સેક, તે ત્યાં ઉમા રહેકે. ૭
 અમદાવાદ સાડે શેકે, મંઠાંપા કરજો મેહેર,
 સૈને પાપ લીલા સેહેર, એટલું માગું;
 કહેછે વલ્લભ સુરજરામ, જીવે રાપપુરમાં મુકામ,
 પપ્પાલીતી પોળમાં કામ, હું પાપલાગુ. ૮

અંબાજીની લાવણી ૩

ધન્ય ધન્ય અંબા માતા, તારા ગુણ સરવે ગાતા,
 કરી ભજતને સુખસાતા, તે જોઈ હરપા; ૧
 અમદાવાદ ઝંકમ ઝોળ, મોટી કાળુપરની ઝોળ,
 ત્યાં ધનાસુતારની પોળ, તે મધ્યે વરપા.
 તારી ગતી છે અપાર, કાંઈ ખામી નહીં લગાર,
 આવવા જવાનાં બે દ્વાર, તે જોઈ સાઈંલાગે;
 ત્યાં મોટા દ્વારનો ધાટ, અંદર માંડી એક પાટ,
 બસવા સોડાને માટ, ત્યાં ઘૂંટ વાગે. ૨
 ત્યાં હાંડી લટકે ધણી, પછી જઈએ માતા ભણી,
 શોભા શી કહું તે તણી, બહુ ચિતઈ ખાનું

ત્યાં આવે સોડનાં ટાળાં, લટકે ચિનઈના ગોળા,
માના ચળકે નંત્ર ડાળા, એને સાચી માનું,
છે શોભાનો વિવેક, મોટું ધડી બાળ એક,
પણ ભાગ્યું છે છેક, તે આવે નહીં;

મને નીરખ્યાનાં ટેવ, ત્યાં દીઠી તણ સેવ,
હુનુમાન બહુચરને માહાદેવ, તે મંડપ મહી.

માને સાળુ શોભે લાલ, માથે મુગટનો તાલ,
બે હીરા છે બે ગાત્ર, એક દાઢિએ થાભે;

હુથે બાજુ બંધ બળેડા, માને કાને છે અકોટા,
બીજા મોતીના હાર મોટા, તે રૂદે શોભે.

માને ચોળી શોભે સારી, વાસે ઢાલ તરવાર ન્યારી,
માના ઝાંઝરની બલિહારી, એ એન રૂડો;

આગળ પાવડી છે સાર, માને ઘણા છે સણગાર,
મોડું કહેતાં નાવે પાર, હાથે ચળકે ચુડો.

એને સોભે સૌ પટકૂળ, માનું સ્થાનક એ મુળ,
એક લાંબુ ત્રીશુળ, બે દીવા બળે;

આવે સોડની ત્યાં ધાડ, હરથન કરતાં થાએ રાડ,
મોટે લાકડાની આડ, બહુ જોવા મળે.

અમલવાદ સાડું શેહેર, મંમાપા કરજે મેહેર,
સોને થાપ લીલા લેહેર, એટલું માગું;

કહે છે વસંત સુરજરામ, જીવે રાપપુરમાં મુક્તામ,
પખાલીની પોળમાં ઠામ, હું પાપ લાગું. ૮

છબીલા હનુમાનની લાવણી. ૪

છબીલા હનુમાન માહારાજ, તારી આગળ ધંટ વાજે,
સરખા રાપપરને દરવાજે, શોભા છે સાચી;

હું જોડને ખુશી હુવે, મરવે ભગ શોભા જુવે,
પાસે પથરનો કુવે, પાણી ભરે નારી. ૧

એ કરે ભગતની રક્ષા મેં પારખુ જોયું પ્રતક્ષ,

ઉપર પીપલાનું વૃક્ષ, પાનાં ખડખડે;

એવા છે હનુમાન, જોને રામચંદ્રનું દયાન,

ઉપર લાલ છે નીશાન, તે ફડફડે. ૨

જોની શોભાનો નહીં પાર, પહેલા પાંખજા ચાર,

એક જળજી વાળુ દ્વાર, પારણાં લાકડાનાં;

સૌ દુનિયા જોડને મહેતી, અખંડ બળે દીપક જ્યોતી,

પગ નીચે છે પનોતી, હાર આકડાના. ૩

ચનીવારે વાજાં વગડાવે, લોક લાડ ધણી લડાવે,

તેલ શીકર મડાવે, સૌ ફેરવે માળા;

ધણા ભગતે દયાન ધરીયા, દેશમાં ચિતર ચિતરિયા,

તેમાં રંગ ઝાઝા ભરીયા, ઘોળાપીળા ઠાળા. ૪

મા દરશન કરવા જાજો, અંતરમાં ખુશી થાજો,

આ ગુણ સરવે માળે, એટલું માથું ;
 ઠેકે વલમ સુરજસાગર, જીવે રાયપુરમાં મુકામ,
 પખાલીની પોળમાં ઠામ, હું પાપ લાગું. ૫

બાડાણાની લાવણી. ૫

પ્રભુ દારઘણી આવ્યા, બાડાણા તેડી લાવ્યા,
 એ ભક્તોને મન ભાવ્યા, થાપ સફળ ખુશી;
 બાડાણાએ તુળધી વાવી, ઉભા દારકાં આવી,
 એણે પ્રભુને મડાવી, શીતર વર્ષ સુધી. ૧

ત્યારે પ્રભુ પ્રસન્ન થયા, હરથન દેઈ ઉભા રથમાં,
 એવી ઘણી કીધી દયા, પુછે નંદલાલો;
 બાડાણી જોડ્યા હાથ, હરીસમજે અંતર સાથ,
 અઢો વૈકુંઠના નાથ, મારે ઘેર આવો. ૨

ત્યારે પ્રભુ થયા તૈયાર, મંદીરમાંથી નીકળ્યા બાર,
 જવાનો કંઈ વિચાર, બહુ ચિંતામાં પેઠા;
 ત્યારે ભગત માલ્યો દોડી, જો બળદ લાવ્યો છોડી,
 ભાગેલી માડી જોડી, તેમાં હરી બેઠા. ૩

એતો દવારકાનો રાણિ, અતી ગુણવંત શાણિ,
 હાકવા બેઠો બાડાણા, ત્યાંથી માલ્યા ગયા;
 એટલે કાજ જણી વાત, સૌ ઉઠ્યા રાતો રાત,
 કરવા બાડાણાની ધાત, સૌ રીસે થયા. ૪

આગળ જલ મધુસુદન, આઠ્યું આપશીયુ વન,
 ઉતર્યાં આવા પવન, ત્યાં કોતક દીકું;
 ઉભા રહ્યા દીનદયાળ, પપર ઉપર શ્રી ગોપાળ,
 આદ્યું લીંબડાનું ડાળ, તે ધયું મીકું. ૫
 પછી એ ઘડી થઈ વાર, ત્યારે ચાલ્યા જુગલધાર,
 પેઠા ગામમાં મોરાર, કાળા કેડે પપા;
 એવે દીકું ગોમતી જળ, મડી શોભે છે કમળ,
 એ સરોવર નિર્મળ, તેમાં સંતઈ ગળા. ૬
 એવે દ્વારકા શું થાય, લોક જાગી ઉઠ્યું ત્યાંય,
 જુગ પડી ગામ માંય, સૌ દેરામાં જુવે;
 દર્યો ગુગળીએ તપાસ, સૌ થયા નીસવાસ,
 ક્યાં ગયા અમીનાશ, એમ કહી રહે. ૭
 થયો ગામમાં બકોર, દેરા ઉપર રોપા મેર,
 એવો ક્રીયો મળ્યો ચોર, કે ગયા ભગવાન;
 સુંભ થયા ડુંગર પહાડ, જીવ માંત્રે ક્રીધી રાડ,
 હાલે નહી નથ્ર ઝાડ, જાણે જાણે સમયાન. ૮
 કાળા ગયા કકોર ગામ, જાળવા લાગ્યા ઠામોઠામ,
 ક્યાં છુપાયા સુન્દરશામ, મારા મોરારી;
 ભાઈ હવે કરીયું કેમ, નહી રહીએ કુચાગએમ,
 પડ્યો ગોમતીમાં વહેમ, તેમાં બરછી મારી. ૯

બાપા બેઠા છે મોરાર, ખરછી વાગી લગાર,
 નિકળ્યા રૂધીરની ધાર, પાણી લાલ થયું;
 ગામ લોકે જાણી વાત, સૌ ધસવા લાગ્યા હાથ,
 આલેયો લોકોનો સાથ, સૌ જોવા ગયું. ૧૦
 લોકે કાબાને વાર્ધા, તમે બાગાણાને માર્ધા,
 કાઠી હરીને લોહીધારા, હવે જનવા દ્યોને;
 પ્રભુ નીકળે જળથી બહાર, એટલે તેણી જુવો બાર,
 જોડલા પાપ શ્રી મોરાર, તેટલું સોનું લ્યોને. ૧૧
 પછી પ્રભુ નીકળ્યા બહાર, બેઠા ત્રાજવામાં સાર,
 થયો એક કુલ ભાર, હુંથ ઉડી ગઈ;
 બધા ઠંટા નાખવો રાણી, એવું વિચારે વનમાળી,
 સામી મેલી સોવરણ વાળી, સવા વાજની થઈ. ૧૨
 પછી લોકે હરીને આલેપક, નમીને દેરામાં ધાલ્યા,
 કાબા આશા મેલી આલ્યા, પ્રભુ ત્યાં તે રહ્યા;
 એવો નંદના ક્રીશ્નર, કામ ક્રીધુ છે અધોર,
 ન આલ્યું કાબાનું જોર, એ દ્વારકા ગયા. ૧૩
 છે સારો ગુજરાત દેશ, કર્યા પ્રભુએ પ્રવેશ,
 ટાળ્યા પાપ લવણેશ, બહુ થયા પ્રસન્ન;
 ગામો ગામનું લોક જાણ, ત્યાં મેળાએ બહુ થાય,
 પછી ભીડ ભરાય, સૌ કરે દરશન. ૧૪

જે પુનમે ત્યાં જાશે, અને ગોમતીમાં નહાશે,
તેને દારકાંતુ રૂળ પાશે, હું સુખ મારું;
કહે છે વલ્લભ સુરજરામ, અનહવાદમાં મુકામ,
જીવે રામપુરમાં કામ, હું પાપ લારું. ૧૫

નડીયાદના નારણદેવની લાવણી. ૬

ધન્ય નારણદેવ મહારાજ, રાજા ભગતની લાજ,
મેં નજરે નીરખ્યા આજ, શોભા સાચી;

કાચ્યાં ભગતનાં દુઃખ, ઉત્તર દીધામાં છે મુખ,
જોતાં પાપ અતિ સુખ, જાઉં બહીહાથી. ૧

જોવા પેઠા હું મંદર, ઘણું શોભીતું મંદર,
ગણથા પગથી આ પંદર, દેર ખડુ ગાળ;

ચહેરો દરવાજો છે એક, ઉપર મેઢો છે છેક,
મેં જોયો વિવેક, તેમાં નોખન વાળ. ૨

સ્થંભ ચૌદ જોવા સાર, તેની શોભાનો નહીં પાર,
વચ્ચે પાટલા હારોહાર, દેવ છે સનમુખ;

ત્યાં જોતાં કોઈ ન અચકે, દરસન કરે ચિત ચટકે,
સતાવીશ હાંડી જટકે, વચ્ચે એક ઝમરખ. ૩

જોયું જાળી વાળુ દાર, ત્યાં જો યુનાના છડીદાર,
ત્રણ દેવ દરબાર, જોવા પેઠા હું ઝટ;

સૌ જોઈને આનંદ પામી, હું તો જોવા ઉભા સામી,

દેવે પેઠી જમીનો જામો, શાભે માથે મુગટ, ૪
 જોયો નંદનો ક્રીડારો, શાભે રૂઢમાં રૂઢારો,
 માથે માતીનો તોરો, તે નીચે લજકે;
 હાથે પેઠી અછોડો, કાને કુંડળનો જોડો,
 પગમાં સુનાનો તોડો, તે બહુ ચળકે. ૫
 દરશન કરે હરીજન, જોતાં માને અહું મન,
 રૂપાનું છે શીહાસન, ધણી રૂડી મઝા;
 સૌ જોજો નજરે પાસી, જમણે હાથ એક પાસી,
 ત્યાં ચોરડી છે સાસી, તેમાં સુખસંજ્યા. ૬
 નારણદેવતા બહુ જગત, પ્રસન્ન થાય છે જગત,
 પંખા ખાંધ્યા છે જગત, તેની રોસી જાયે;
 ઉપર જડી છે છાટ, કાચ જડ્યા ચોપાટ,
 એક હીંદોળાખાટ, ત્યાં દેવ હુંચે. ૭
 જોની શોભાનો નહીં પાર, દરશન કરે નર નાર,
 ભુજ નથી લગાર, જોવા જાજો;
 જ જન પરભાતે નહારો, અને નારણ દેવમાં જાશે,
 તેને દ્વારકાનું રૂળ પાશે, આ ગુણ જાણે. ૮
 નડી પાદ સાંઝ શેઠેર, સૌને પાપ લીલા લેંઠેર,
 પારણાં બંધાય ઘેરેઘેર, એટલું માગું;
 કહેછે વલ્લભ સુરજરામ, અમલવાદમાં મુકામ,

આટલુ પાત્રી મારે નામ, હું પાપ લાગું.

૯

સુરતની લાયણી ૭

સરત સુંવાની મહોર, સત ગણી ભીમપોર,

તેનું કામ છે યોર, શોભા માસી;

ત્યાં ગાડી ઘોડા જાપ, આજણમહીને સરતો પાપ,

લાફાન મારગ માંપ, ભક્તને નાજ માસી. ૧

પહેલી ઘોડહોડની ચોકી, ત્યાં શીપર્ષ રાજે રોકી,

પૈલા લેછે ગાડી ઠોકી, પછી જાવા દેછે;

ખીજે બહાણીયાનો ઘાટ, ગાડીનું ફાટાફાટ,

જે જાય જોવા માટ, તે ત્યાં ઊભા રહેછે. ૨

ગાડીવાળા જબરા જોષ, તોજે મુકામ પીપરાધ,

ત્યાં પાપ ગોદાગોદ, મારે મોની ડહર;

ત્યાં શોભા એરી હુઈ, કાચા ગોષા જાયે સુઈ,

ત્યારે આવે સકર કુઈ, પછી રણનું ચકર. ૩

છઠો ગરીબજનો મુકામ, પછી બંગલીનો ઠામ,

તે દેખી આવે હામ, સૌ ખુશી રહેછે;

પછી ચોરઆંખલે જાપ, એટલે સરત પૂરી પાપ,

ત્યાંતો હરાપ કે છતાપ, નાણું ગણી લે છે. ૪

પછી જાય ગામની મહી, બીરે બિતારો હોય તહી,

હાકનાર પડે લેલો પર્ષ, ખુશ નરમ થાય છે;

ખીજ સોજતી બેઝને જુવે, પાણી લેઈને ફેણ ધુવે,
 નવડાવે લુગડે લુવે, પછી દરીએ જાય છે. ૫
 સો નહાવા જાય ખુશથી, એટલે બિડીજાય સુરતી,
 ત્યાં સુરા કરે કુસ્તી, એવો હરખ મડે;
 પછી દરીયામાં નહાય, ત્યારે હનુમાન જાય.
 અને ધીને ખીચડી ખાય, એવે સાંજ પડે. ૬
 પછી ગાડીએને છોડે, ધીરેધીરે જાને જોડે,
 વળતી વખત ન દોડે, સૌ ઘેર આવે;
 પૈસો વાપરે થોડાથોડ, કોઈના મનમાં નહી શોક,
 શોખી સુરતના લોક, સારૂ ખાવું ભાવે. ૭
 સુરત સારૂ શહેર, સૌને કર્જો લીજા લેહેર,
 પારણાં બંધાય ઘેરઘેર, એટલું માગું;
 દહેછે વજબ સુરજરામ, અગદાવાદમાં મુકામ,
 આટલું યાદી માફ નામ, હું પાપ લાગું. ૮

લાવણી. ૯

પ્રભુ ગીરીવરધારી, તારી મોરલી છે સારી,
 તુજ બિપર જાગેં બલીહારી, તારી સારી સીકજ;
 તેં કંઈ રાખને રાખ્યો, જો વરધન પરવત તોખ્યો,
 મગરને જળમાં ઝાળ્યો, એવું તારામાં બજ;

પ્રભુ છે જોકુળના વાણી, તમે માણીશુતના માણી,
 રાખી કેસ રાખતી હાથી, એવી તારી અકલ. પ્રભુ ૧
 રાખ્યા પાંડવ ને પાસ, યથા અરજીતનો હાસ,
 કર્યા કૌરવનો નાશ, એવો તુલકપીકલ,
 ખાધા સવરીનાં ખોર, તું છે નંદનો કીર્તીર,
 તારૂં આવડું શું જોર, તારી ખુબ છે નકલ;
 પ્રભુ રંગ રચીયો, હાથી મેજાવાને ધણીયો,
 પ્રજાને સ્થાપિ વધીયો, કરે દુષ્ટને દખલ. પ્રભુ ૨
 શુભનવાને ખારણા દીધી, તે કહા થીતલ કીધી,
 વીદુરની ભાણ લીધી, કર્યા જન્મ સફલ;

કાખ્યાં ભગતનાં દુઃખ, તારૂં સુદીર શામ ખુખ,
 કરે સતીપાને શુખ, જન્મ નકર અફલ;
 તું છે સુદીર શામ, કરે ભગતનાં કામ,
 કહે છે વલ્લભરામ, ખુખ પાપ પલ પલ; પ્રભુ. ૩
 લાવણી. ૯

હું પ્રભાતે ત્યાર થાતીતી, ગુણ જોવીંદના ભાતીતી;
 હું મથુરાંજીતીતી, મળ્યો નંદનો કીર્તીર;
 આળ્યો જોવરધન ધારી, એતો મોહન મોરારી,
 મને કાંકલડી મારી, મારા ચીતડાનો ચોર;
 એણે માંપીરે ભૃગુડી, મારી ચોળીની કસ વડી;

માથેથી મટુકીકુટી, એવો નેલલાલો,
 મને જાણવા નબ દીધી, કૃષ્ણ કુદરતીજ કીધો,
 મારગમાં લુંટી લીધી, એસથેના વાલો.
 એ કપડીકહાન કાળો, એના નારીને છે આજો;
 મારા મોની ખાધી ગાળો, એવો મોશાડી;
 નારી ને સંગ રહેછે, ભગતઅય^૯ સવળો લેછે,
 વ્યાસ વલભ મુજે કહેછે, મુખ યાવ બારી,
 ગરબી. ૧૦

મારે ઘેર આવોને નેલલાલો. એ રાગ.

કે કંસરાપને કહેવા દ્યો કહાના, મારા ધરમાં પેસેછો છાના;
 કે કંસે સપને કહેવા દ્યો કહાના; ૨૬
 છાનામાના ધરમાં પેધીજાઓ, માંખણ માફું લુંટીને ખાઓછો.
 છાપને હોઈ એખાળને થાઓઢો, કે કંસ. ૧
 એકુળીજાના લોકો ભેમાં ચર્ચશું, કંસ ઘેર ફરીયાદી જર્ચશું;
 મહીનુંરે મુજ ગણી ગણી લર્ચશું. કે કંસે. ૨
 કાના મારે ઘેરથી તું જાને; ઘેર ઘેર માંખણ માગી ખાને,
 વાલોહર્ષયતો તું તારી માને, કે કંસ. ૩
 નીત એક કરેછે તું આવા, આજ તુંને રેઊંઘું જાવા;
 અહયા શું તારા ધરમાં નથી ખાવા, કે કંસ. ૪
 એવું શું જી આહવા અંતરજામી, પછી નારી પરતાવો પામી;

ઝવે વાસો વલ્લભનો સ્વામી, કે કંસ. ૫

ગરબી ૧૧

એ રામ

આલોરે મારા લાડકડા કાના; ભાઈના રાશે રાહો છાના;

આલોરે મારા લાડકડા કાહાના; કે

આલોરે બેટા ધરમાં પવડાવું; ઉનુ પાણી લઈ નવરાવું;

પછી તને માંજાળ ખવડાવું; આલો. ૧

આલોરે છેપા ડોકા કમાડો; કનૈયા ભાઈને રમાડો;

આપુ પઠવાન તે જમાડો; આલો. ૨

તને કુલ દડી અલાવું, તારી કાટે કુંડી ધલાવું;

પાએ ધુધરા ખાંધી અલાવું; આલો. ૩

આલોરે ભાઈ રાવું છોડાવું, મારા પ્યારા પારણે પોઠાવું;

ઉપર તુને અંબર એઠાવું; આલો. ૪

તને ખુશી જેની ખુશી થાજી, છાનારહો કું માતા મરી જાજી,

વલ્લભના સ્વામી હાલો ગાજી; આલો. ૫

ગરબી ૧૨

જિંધો મારા હરી હાલો હાલો, બેટા તું ખાપને ખડુ હાલો;

જિંધો મારા હરી હાલો હાલો. કે

તને મળવા મામા આવશે, તેને જાગે રમવું ફાવશે,

તારે માટે ખાવાનું લાવશે; જિંધો મારા. ૧

તારી કુઈ આવીને લાડશે, પાંધાને વચકા બહુ ઠાઠશે
નાણું લેઈને નામ પાડશે, ઊંધો. ૨

ઘેટા તને હાર રહે ઝોપી, રમાડવા આવશે ગામ ઝોપી,
તેતો લાવશે આંબલા ટોપી, ઊંધો મારા. ૩

માથી લાવશે મોજડી કાચોરી, મળવા આવે મામી ગોરી,
તારા પારણાની તાણે દોરી, ઊંધો મારા. ૪

સુવો ભાઈ પારણું ઝૂલાવું, લાડકડા કુલડ વધાવું,
બપોરે વજન કરે ગુણ ગાંઠિ, ઊંધો મારા. ૫

ગરબી ૧૩

બતાવે સાલુ પંડતબ કીતની દૂર. એરાગ
જયોદા તોરે કનૈયે કપટ ક્રીપા. ૧૬.

ખીન ઘણે એ આચો કનૈયો.

ગુપ ચુપ ખસ્તર લીયા. જસોદા. ૧

ખસ્તર લેકે ઠાકે કદમ પે,

ડાલે ડાલે ખીંટ દીયા. જસોદા, ૨

નાથોડે અમનીકસી જલસે;

ખસ્તર ખીન તલસે છુપા. જસોદા. ૩

પાપ પડી અમ જલમે ખડી.

જખ ખસ્તર દીયા. જસોદા. ૪

બપોરે વજનકા નાથજી એસા.

રાધે ખપારીઠા પીયા. જસોદા.

૫

ગરબી ૧૪

સાહેલી જોને કાનુડે કામણ કીધાં, ૭૫.
 એરે કાનુડે ખંસી બજાઈ, ચીતડા ચોરી લીધાં; સાહેલી.
 મહી વેચવા જતાં મુજને રોકી, ગોર સ મારાં પીધાં; સાહેલી.
 મટુકા મટુકી કીધી ખાલી, વાસણ પાછાં દીધાં; સાહેલી.
 ઉભા અગાડી ખંસી વગાડી, કાળજાં મારાં વીંધ્યાં; સા.
 કાળ મડ્યો અમે આંખ દેખાડી,
 જાગ્યો વજબના સ્વામી મીંધા; સાહેલી.

ગરબી ૧૫

સાહેલી મેંતો જોયો ગોવીંદ ગોપાળ. ૭૬.
 એરે ગોપાળો અતી લટકાળો; નંદ જસોદાનો ખાળ, સા. ૧
 ગોવરધન તોળ્યો બગાસુર રાજ્યે, કંસ આમાનો કાળ સા.
 મારી માથી રાખી દાથી, એને વાલી ગોપીની ગાળ, સા. ૩
 કાલે જમનાએ મેં દીઠો, મડ્યોતો દદમનીડાળ. સા ૪
 વ્યાસ વજબનો નાપ ખીહારી, જગતનો દીનદયાળ, સા.

લટકે ત્રણ કડકે.

ગરબી ૧૬

ઝાહન મારે મહેલ તમે શીદ આવોરે, તમ જયી હાપ
 તેને ઘેર જાગ્યો; ઝાહન મહેલ તમે શીદ આવો ૧૭૬.

મારૂં વગોણું ગામમાં પાપછેરે, સાસુનાણી મેંણાં તેજી જાપછેરે,
પરણ્યો પીછીડાતે જીવડા પાપછે, મોહન. ૧

હુંતો મોટા માખાપની છોરીરે, મને ન કહેશો ગોરી ગોરીરે,
મારી ગાળ ખાશો કઠોરી, મોહન. ૨

લોક કહાડે અમારો વાંકરે, તારી સોખતે ચડીએ ચાકરે,
મારા મા ખાપનું જાપ નાક. મોહન ૩

કાના શું મહેનત કરે મધારે, તું વેર ન કર સરવથીરે,
અમે તારે હાથ આવવાનાં નથી. મોહન ૪

હજી લાજમાં હુંતો રહીયરે, આજુ પાશેતો સસરાને કહીયરે,
ત્યારે માર ખાઈને તું જઈય, મોહન. ૫

એવાં વચન કહ્યાં કાઠારે, લાગ્યાં વલજના રવામીને માઠારે,
નારીને ગાળ દેઈને નાઠા. મોહન. ૬

ગરબી ૧૭

વાલા રહો વેગળા ગાજો ખાશોરે, હસી ઠગણા ગ્રાગ્રા નવ
પાશો; વાલા રહો વેગળા ગાજો ખાશોરે, ઠક

કાના તમેછો નંદનાલાલારે, કાના સરવે ગોપીઆના વાલારે,
અમને નહીં બમે એવા આળા; વાલા. ૧

કાના જુગમાં નહીં તારો જોડારે, મેલીલોને અમારો અંખોડારે,
કાના કંચુકી મારી છોડારે; વાલા. ૨

મારે માથેથી એકલું કુટશે, મારા એટલાની લટ છુટશે રે,

મુઠા કાંચલડી કરા તુટશે; । વાલા. ૩
 કાના ઉડમસ્તી મેઝો ગ્રાઝી રે, અમે અખળા ન ધઈએ રાજીરે,
 તારી સોખતે મરીએ લાજી; વાલા. ૪
 માશી વાત સુણાને મોરાશી રે, અમે નથી કેએની નારીરે,
 વાલા હુંતો છું ખાળ કુંવારી; વાલા. ૫
 તેના કરતાં જો રાખો મહેર રે, તેતો આવજો મારે ઘેરરે,
 આપણ કરીયું લીલા બહેર; વાલા. ૬
 ત્યારે વચન લીધું સુંદીરશામેરે, અખળા ગઈ પોતાને ધામેરે,
 કરી વીનંતિ વલજરામે, વાલા રહે વેગળા ગાળો ખાશો રે. ૭

ગરબી ૧૯

રાગ મહેરમનો

ઘેલી કરીરે ઘેલી કરી, આજ ત્રી કળિ મને ઘેલી કરી.
 કાંઈ પણ જાડું કળિ કરયું, તેથી ગાંડી ધઈ ખરખરી, આજ.
 એની પુઠે હું કહ્યું નિંજા, પણ મોટું દેખીને જાઉં છું કરી; આ.
 કાનાની સોખતમાં લાજમેલી, માખાપયી પણ નબ ડરી; આજ.
 અંતે કનૈયાએ રજાળાં અમને, રનેહ કરીને લીધી છરી; આ.
 એતો અમેને નથી આજાવતો, પણ હું તો રહી છું દયા ન ખરી; આ.
 એના વગર મારે નથીરે આજતું, મોટું જોઉં છું ફરી ફરી; આ.
 રાત હહરડો એનું દયાનજ લાગ્યું, પ્રેમની પીડાએ જાગીયું મરી; આ.
 વાસ વજાળનો નાથ છે કપડી, અંતે મુજને પરહરી; આ.

ગરબી ૧૯

મારગે મળવારે મારગે મળ્યા, આજ શ્રીકૃષ્ણ મને મારગે મળ્યા,
 તરફોડા કરી બોલાવ્યા અને, બેઠો કૃષ્ણ કૃષ્ણા, આ.
 અમે જાણ્યું ને રીસમડાવશે, પછી આગવા માંડ્યા તોય નવમળા
 અમે કહ્યું કે આમ શું કરો છો, નદકુતર આવડા શું મળ્યા, આ.
 અમ બેપર થો કોષજ લાગ્યો, શું સમજી છોગળા છળ્યા; આ.
 પછી અમે કરગરી કરી વિનતિ, ત્યારે કુપ દરીયાના દન ટળ્યા આ
 એહ પુરૂષનો સંગ વાલો લાગ્યો, બીજા પુરૂષના સંગ બળ્યા; આ.
 અતડાને અતડા પહેલારહ્યાના, હવેતો અમારા સંગમાં ભળ્યા
 વંદાવનની કુંજગજનમે, રંગ ભેગ રમવા વીકત વળ્યા; આ.
 સાશ દીવસ મારે આજનો ઉગ્યો, ફેસલાવતામાં તરત ફળ્યા;
 બપોસે વજનનો નાથ પ્રમતપડ; ગોકુળમાં પછી પ્રીતે પળ્યા; આ.

ગરબી, ૨૦

ગોળી ફોડીરે ગોળી ફોડી, જુઓ જસોદા ગોળી ફોડી,
 છાનામાના માંડે માખણ ખાધું, છાયતો પીધી ચોડી ચોડી; જુ.
 ગાયની ગમાણમાં આવીને પેઠે, વાછડી એણે છાની છોડી; જુ.
 ગોડીરે લેઈને શીકામાં ભેરવી, આસકો મારી નાખ્યુંતોડી; જુ.
 નિશાની બંધ બતાવુંહું તમને, આગ્યોતો કાળી કામળી ઓઠી; જુ.
 ગોકુળના ગોવીંદ એવું બેસે, બપોસ વજન હઠે કરતોડી; જુ.

ગરબી. ૨૧

રસ્તે થું રાકો રસ્તે થું રાકો, આવાં રહો કાના રસ્તે થું રાકો.
 રસ્તે રાકવાની ટેવ પડીછે, ફર રહો નહીં તો પાકુ પોકો; આ
 કાળા કાંબળાથી નહીં ડરવાના, ખીવરાવવા થું રાખ્યો પોકો; આ
 ધિરે ધિરે બહુ બાલવું થીજ્યાછો, પારકા નારીને થીંદ ટોકો; આ,
 મારગમાં મને હેરાન કરેછે, આવોરે ગોકુળ ગામના ભોકો; આ,
 વ્યાસ વજ્રમતા નાથને પકડો, બે ચાર મળીને મારો ટોકો; આ.

ગરબી ૨૨

અહીંય મોઢાખત તોડી, બે હરદી દીવાના. એ રાગ
 જુઓ જુઓ જસોદા માવડી,
 તારો કાના છાનો માનો છોડી ગયો ગાઉડી;   ટક
 તારા દીકરાનું જોર ઝાઝું, એણે ઉડમરડી કીધી,
 મારી વાછડી છોડી છાની, ને ધવરાવી દીધી;
 તમે ચઢાવી મેહુલો મોઢે, ત્યારે એવી રમત આવડી; તા
 મેં ગાયને ગોતર મેહુનું, પછી ધરમાં હુ ગઈતી,
 કાંઈ પણ જાણતી નહોતી, કાનો આજ્યો કહીધી;
 એ ગાયને છખીસે છોડતાં, ભાગી ગોતાની તાવડી; તા
 જસોદા કે સાચુ ન માનું, તું થું કહેવા આવી,
 તારે દેવો તો કપકો તો, કપમ નીચાની ન બાવી;
 નારી કહે વલ્લવના નાથની, હવે કાઠી બાવીય પાવડી; તા

ગરબી ૨૩

સારેલી જો શાભા સુંદર ચામની,
 એ રણછોડનું રૂપ દેખી, મુજ ન પડે કામની; રે.
 એ રંગીલાને રૂપે લાગ્યો ચટકો,
 શાહજી ભારી ગતી જોઈને લાલનો લટકો;
 એણે ગાડીને ઘેલી કાષી, ગોપી ગોકુળગામની; એ. ૧
 એ કુશલ મને જો માને, તો પ્રેમે જમાડું,
 એ રંગીલાને રાજીને રંગે રમાડું;
 આશા મનની કળપનાટજો, જો મુજ ઘેર રહે જામની; એ. ૨
 એ પ્રભુ પાતળીયો પ્યારો, એક વાર આવે હાથમાં,
 તો પછો જવા ન દેજી રાખુ સંખી સાથમાં;
 એને મારો હરીને લેજી, જીનંતિ વલ્લભરામની; એ. ૩

ગરબી ૨૪

કુશલ કેમ બંસી વગાડી, મજરાતને સંમે મને થીક જમાડી; રે.
 તારી બંસીનો રવર સુણી થઈ ગાડીને ઘેલી,
 કું તરત નીકળી બારણે આવીધું ધોરેલી;
 તારી બંસી બાંસી મીઠી, મને મોહની લગાડી; મ. ૧
 તારે માથે મુગટ ચાલી, તારી લટક લટકાળી,
 તારી જાંખણનો છે ચાળો, આખલડી અણી પાળી,
 તારે ધણી મોક લાગ્યો, આવી ઉભી અમાડી; મ. ૨

હું આવીકુ છાનીમાની, મને ૩૨ ધણા લાગે,
 તારી વાંસજડીને શબ્દ મારે કાળજડે વાગે;
 તેજ્યે કનૈયો ન બાલ્યો, નારી કહેમને કગાડી; મ. ૪
 કાના કેમ તું હવે ન બાલે, આજુ સું કહ્યો તમને,
 શબ્દ રીસાવું હોયતો ન જગાડ્યો અમને;
 આ વ્યાસ વલ્લભના સ્વામી, મારી નિંદ્રા ખગાડી; મ. ૪
 ગરખી ૨૫

સરખી યાદેલી દેખા મોપકુ ઘેલી કીતી,
 મેં ભરજોખન વા વાલી, કૃષ્ણે હુંડી લીની. ૨૬
 મથુરાકે મારગ મીઠાયા, મોપકું અધવચ હુંડી,
 કૃષ્ણે કમરસે પકડી, ચોળીકી કસ તુડી;
 ફીર મોપકું ખુબ સતાઈ, સોમેને ગાલી દીતી; મ. ૪
 હાથ ઉપર ડારે મોપકુ ચુંખન કીતા,
 મેઆપ બાળકુવારી, સૌ કૃષ્ણે રસ લીના;
 મેં હઠીલીએ હઠ કીતી, તે એ જોખન લીપાછીની; મ. ૪
 જોઠ ગયા હુસન મેરા, એ મીલો નંદલાલો,
 સખી દેખણા હાથ તોફાન તો મેરી સંગ ચલા; ૨૭
 એ પુરા વલ્લભના સ્વામી, કરકારી રંગભીની; મ. ૪
 ગરખી ૨૬

ઘેલી કીતી, નંદલાલ મન માલું, ઘેલી કીતી,

સોપી લીધી, બનાવી દીધી, નંદલાલ મન મોહ્યું,
 નંદનાલાલની છપ્પી છે સાચીરે, એતો આવે લટકતો ચાલ; નં.
 મને વાગી નેન કટાચીરે, એતો બંનસીમાં મીનાવે તાલ; નં.
 લાલની બાલી થણી છે ચપાચીરે, એની પતલીકમર લંબાચાલ.
 વલભના નાથને નીત નીત મળીએરે,
 પણ પરમાં સાસુડીનું સાત; નંદલાલ મન મોહ્યું.

ગરબી. ૨૭

આધો રહેને ધનચામ ગાળ દેઈયું,
 આધો રહેને, લાણ તારૂં લેને, જાવા દેને ધનચામ ગાળ દેઈયું ટેક
 ધનચામ ચામળા શું હસેછેરે, અમે નહીકરીએ નીચ કામ; ધન.
 તારી સોબત અમને સાચી ન લાગેરે, તુનો ફરનારો કામો કામ;
 બંસીવગાડી ને મોહની લગાડીરે, તેંતો બચાડ્યું ગોકુળગામ;
 શાહુકાર હોયતો કોઈ તને મળેરે, પણ પાડ્યુ તેં ધુતારામાં નામ;
 આજથી તું તારે પાંચરો રહેજેરે, તારી વીનતી કરે વજ્રભરામ. ધન
 નાણુંદ લોજઈનો ઝગડો. ગરબી ૨૮

ભારે ખમ લોજઈ બાદપારે, નાણી ત્યાં બહા જઈને,
 હું તો સમજી છુંરે; કહેવાલો તમારા ભાઈને.

સામળીયા માટેરે, ફેરા તમે ફેરાછો,

નંદને ઘેર જઈનેરે, ઉઠમાતા કરાછો.

કુને જો જોરા સાચેરે, પ્રીત ન કરે સરવણી,

- અમે લાજી મરીએ, હવે તમે નાના નથી. ૩
- તમારે નહીં મા ખાપરે, રહેવું છે ભાઈને આશરે, ૪
- આવા અવગુણે, કેમ સમાશે સાસરે. ૪
- વચ્ચે શણગાર પહેરા દેા, તેની અદખાઈ આવે, ૫
- રાખો છો આખના અજોરે, તે ધણીને ઘેર ફાવે. ૫
- લોકની વાત સુણીરે, અમારૂં પેટ બળે છે, ૬
- રોજ જમનાની તોરે, તમને કળણ મળે છે. ૬
- અમ જોડે નહાવા આવતારે, સંગ કેમ ન કીધો, ૭
- કળણનો સંગ કરવારે, નહાવા તમે નેમ લીધો. ૭
- સાંજે ગાયોનું ઘુર લઈરે, પ્રભુ જ્યાર આવે છે, ૮
- છાણનું બહાનું કાઢીરે, તમારે જવું ફાવે છે. ૮
- ઉજાછળ મેલીરે, સાસરે જાઓ તો સાર, ૯
- અમે બહુ લલવાણારે, કહ્યું માનો માર. ૯
- તમારો ભાઈ જાણશે, તો જરૂર જીવ મેશે, ૧૦
- તોએ અમારે, કાળી ડીલી રહેશે. ૧૦
- સુએ સાસરે જઈનેરે, ખાસી રીતે એકા, ૧૧
- પણ વલભના સ્વામીનીરે, હવે સંગત મેકા. ૧૧

ગરબી ૨૬

- નણદી વહ્યાં વાણીરે, ભોજાઈ છાંના રહેને, ૧
- પેટેલું પોતાનું વિમારારે, પછી ખીલ નુકરેને. ૧

- તમે આટલું કહ્યું, ત્યારે મુજે આણુંધું,
હાથે કરી ક્યા કેહેવરાવોરે, બધું હું જાણુંધું. ૨
- સામળીયો છે તમારોરે, મળવાને મરોછો મધી,
પણ હુંકુ કરમારે, તેમાં મળાનું નથી. ૩
- ખીજી નારી કરતારે, તમારી જોડી ચાલછે,
હું નજીવી નઠારીરે; તમોને મારું સાલછે. ૪
- મારો ભાઈ જય ખારણિરે, ત્યારે કબજ મહીં આવે,
પણ હું પછ મોઢીરે, હવે એવું નહીં ફાવે. ૫
- નાની હતી ત્યારેરે, તમારી કુજારી કુલી,
મને તેડવા મેઠકજતારે, તે હું નથી ગઈ ભુલી. ૬
- મારો ભાઈછે ભેજો રે, તમે ખઈ ખજાસ કીધું,
પર પુરૂથને લાગીરે, બધું લુંટાવી દીધું. ૭
- હવે કહીશ મારા ભાઈનેરે, પછી એ કેમ ચુકશે,
લડી વડી ગમડીરે, તમોને કાઢી મુકશે. ૮
- પછી પીપર પેટ ભરજોરે, આ છે રહેવાનું કઈછે,
બ્યાસ વલખનો સ્વામીરે, તેતો મારો ભાઈછે. ૯
- ખરો ખેત્ર હયા રામેરે, સાસુ વહુનો સ્વામ્યો,
ત્યારે નહુંકુ ભોળાઈનારે, ગગડા મેં મચાવ્યો. ૧૦

ગરબી. ૩૦

મારમે મચ્યો ગગડોરે, ઓ રાધા કબજ લઈ,

ગોપીઓ યાદ લગીર, કનૈયાને છંછેડ. ૧
 આડીને અવળીર, સરવે ગોપી ફરે,
 છાનીને માનીર, કપણે આંગળી કરે. ૨
 અમકી કુરે કનૈયાર, ગોપી સૌ સુખ માણે,
 કાંઈ મુગટ ઉછાળેર, કાંઈ બંસી તાણે. ૩
 હાથ ગ્રાહીને અંચેર, કાંઈ આઘા ઠેલે,
 ખણે કુખમાં ચોટીર; માથે તરણાં મેલે. ૪
 કાનો ખડુ ગભરાયોર, આડુ અવળુ ફરી જુવે,
 કાંઈ હાથ ન આવીર, ત્યારે કાલુ ખાલી રૂવે. ૫
 અમી મને રડાવ્યોર, માત્રી માને કહેવાઈયો,
 ત્યારે સૌ સખી ખાલીર, સૈયર હવે રહેવાઈયો. ૬
 પછી ગોપી યાદ અળગીર, કપણે સૌના ચીતકરે,
 બપોસ વલભને રવામીર, એવાં ચાગ્ર મરે. ૭

અરબી ૩૧

સાંજ પડે સામળીઓરે, સાણગાર સજીને ગયા,
 ગોપી સૌ બઠીરે, ત્યાં જઈ બિભા રહ્યા. ૧
 ત્યારે ગોપી સૌ ખાલીર, મોહન માખણે રાચ્યા,
 પેટ ભરીને રૂઈએર, અમારી આગળ નાચ્યા. ૨
 કાનો કહે હા નાચુરે, એટલે ખીલાં છૈયાં આબ્યા,
 તાલ મદંગ ઢોલકરે, સરોજ સેરણી બાબ્યા. ૩

- ગો વંદે આધ્યું ધુધરે, ગોપીકા ને સાફ લાગે,
સંતોષ સુરમાં આવેર, તાંસ તંબુરો વાગે. ૪
- તલીતાંગ થાપ પડતીરે, ઝડતી આવે તાલ તાળી,
ઠેડ કાપ ઢેઢનેરે; નાચે શ્રી વનમાળી, ૫
- અક્ષ કરે અતીરે, નેનને નચાવે,
કરે પાપણ આજોરે, બડી ધુમ મચાવે. ૬
- ધુધરાની ગતોરે, શ્રી ગીરધારી કાઢે;
છુંછું છુંછું નાચેરે, છછીછાછા માન્ય પાડે. ૭
- ગોપીએ ધઈ ખુણીરે નટપર નાગર રમે;
બાસ વલ્લભને સ્વામીરે, માગીને માખણ ભમે. ૮

ગરબાના હાહુડાની તથેા. ૩૨

પડવાની પણ પ્રીત એ રાગ.

- આસોમાસના દન રૂડા આબપારે,
આ લોકને બહુ ઉમંગ ઝવેરા વાબપારે,
પરથમ પડવે મન નબ આરાવેરે,
આ ગરબા ઘેરે ઘેર લોક કોરાવેરે. ૧
- ખીલે બેરા માત્ર ખુશી પાપછેરે,
આ સગા વહાલાને ઘેર માવા ભપછેરે. ૨
- ત્રીલે તમામ બાળ વાહાલાં લાગેરે,
આ કશી તેજ ધુપેલ બદાનો માગેરે. ૩

- યોધે મનુરા નાર અપ્પાને બાજીરે,
 આ ગરબો બાવા કાજ સાણ્યાર સજીરે. ૪
 પામમે પુણી રીત ફડી આંધેરે,
 આ ગરબ. વળને ધેર જાણી આંધેરે. ૫
 છડે છમી હી નાર કામગ્રુ બાળીરે,
 આ સજી સોળ સાણ્યાર લેલી તાંજીરે. ૬
 શાગમે સધળા લોક પ્રેમે આવેરે,
 આ માતાગ્રુને કાજ સામઘી જાવેરે. ૭
 આઠમે હવન અજણેના પાપ છે રે,
 આ દરથન કરવા નરનાર ઉમંગે ભપ છે રે. ૮
 નામે નવા બંધ લોકો સુણિરે,
 આ વાધણી, ભૂવા, ભીલે ડાખડેધુણિરે. ૯
 રથમે દહી યાપ નેનરસ પડેરે,
 એ દશેરા કહેવાય રવાળી મડેરે, ૧૦
 આગી મારશે ઉદમાત લોકો કરેરે,
 આ વૃક્ષ જોખન ને બાળ રાતે ફરેરે, ૧૧
 મારશે બજા બાગ બહુ બહુ રમતાંરે,
 આતે દહાડે આખી રાત રાતે ભમતાંરે. ૧૨
 - ભિરશે તમામ લોક ટોપીઓ ધાંધેરે,
 આ માલ પેડેરે સુરવાળા લોકો આંધેરે. ૧૩

આંદો મતુરા નાર ગાય હેત આણીરે,
 આ તે હાકે આખી રાત વેડુચાપ લાણીરે. ૧૪
 પુનમે પુરે ચંદ્ર માણિક ઠાણીરે,
 આ જોવા ચંદની રાત જાપ નર નાણીરે. ૧૫
 આ પેદર તથોના નામ ને કાઢ ગાણીરે,
 આ હરે હે વનભરાંમ સુખીયા પાણીરે. ૧૬

બાર મહીના. ૩૩

પડવાની પણ પ્રીત જતમત લુણીરે. એ રાગ.
 કારતક માસે ફૂલ અહીયા આવોરે,
 આ જોયું જોધીએ પ્રથમ હેત જ લાવોરે. ૧
 માગસરે માહન બેર પધારોરે,
 આ જસોદાના તંન હેત વધારોરે. ૨
 પોષે પુરણીતમ હયો જમાડુંરે,
 આ તમને મારા સમ આવો રમડુંરે. ૩
 માહા મહીને મોરાર ધરમા પેસોરે,
 આ નંદળના કુમાર આજો બેસોરે. ૪
 ફાગણ ફગુઆ જન ખુશીથી બેસોરે,
 આ કશ રંગ રત્ન મુખત મેસોરે. ૫
 ચૈતરે મનુખન રાજ પાઠ્યોરે,
 આ મને પડે કાઢ સુન ગીતા ગાઈઓરે. ૬

વૈરાગ્યે વા વાંપ ભેગા રહીએર,	
આ રાત ઝગારે જાપ હવા ખાઈએર.	૭
તેડે જગજીવન જીવડો જાપછેર,	
આ જીવ્યોને ગગન વાઢ્યાં યાપછેર.	૮
અશાડે અલખેલા નાથ આવો કમકેર,	
આડરહુ ઝાસો હાથ વીજળી મમકેર.	૯
આવજી સારો રંગ સોભા જીવેર,	
આ ઠાળી મેહચો પલંગ આવી સુવેર.	૧૦
ભાદરવે ભર મેધ ધનનન ગાતેર,	
આ ધાંપ વીજળીના વેગ કાટકા વાતેર.	૧૧
આસો અજવાળી રહેન નરનાર મળીપાર,	
આ માહ્યા અતુરના મહેન દુખડા ઢળીપાર.	૧૨
ખારે માસના નામ ને કેઈ ગાસેર,	
આ કહેછે વલ્લભરામ સુખડિયા ધારેર.	૧૩

સાખી ૩૪

મેસા કડા મારા રાજ્ય, કાન મારો મેસાને કહો;
 છોડો છોડો મારા રાજ, કાન મારો મેસાને કહો. ૩૫.
 વાલા ન રોકો વાટમાં, થીર કરાછો આજ;
 સંમજીને રહો વેગળા, નહીતો ખાચોજી મુખમાંની ગાળ. ૩૬.
 કાન કપટ કપમ કરો, મોકું થું પલકાય;

મકુટી મારી કુરશી, મારે માથે તે મહી ઝનકાય. કાન,
 અમને લાડ મમશે નહી, દુઃ રહો નંદકુમાર;
 અઝઝના શું પાચો હો, મારો તુંટે મોતીડાનો હાર. કાન,
 હું કહીય તારી માતને, રોકી રસ્તા મીપડ;
 બાઝા બાઝી શું કરે, મારી ડીઝડા ઉખડી જાય. કાન,
 છાશ મારી કળી જશે, બાજશે નવરંગ ચીર;
 હુંતો તમારી બિનડી, કાના તમે તો મારાં વીર. કાના,
 એવું વાપક સાબળી, કહ્યો મેલ્યો હાથ;
 જોકુળ જોવીં હ અ.વીઆ, એનો વ્યાસ વસમના નાથ. કાન.

સાખી ૩૫

કપમરે શીસાયા મારા રાજ, કાના તમે કપમરે શીસાયા;
 હતાંશી માયા મારા રાજ, કાના તમે કપમરે શીસાયા. ટેક.
 મોહન મેકું શું મડ્યું હું રકુંધું રાંક,
 મુલ ઘેર નથી આવતા એવો છો પડ્યોછે વાંક. કાના. ૧
 હુંતો રહીતો ટેકમાં પણ ભાગ્યુ વેળ વાંક,
 મોહની નાખી મુલને પાછી તરછોડી મેલ્યાં જન. કાના. ૨
 કાના માણસ કપડના પહેરો કાપો સંગ,
 હવુંએ હું જાણતી તે શીક સોપત મારે અંગ. કાના, ૩
 પહેલું મોહન મીકું વડા, આવતા મારે ઘેર,
 અમોલ બતાવી વેઈ સીકું વીઆતે જમાડ્યુંઝર, કાના. ૪

૧૩૬૬ ૬૮૬ ૬૯૬, એલું ન રાખ્યું.
 હજવે ગજે હાથ ફેરવી, આચી તું ટુંપી નાખ્યું. કાના. ૫
 એલી વીનતી સાંભળી, હરી બેઠા અખયા સાંપ,
 હુખ ભાગ્યું હપાલજી, એતો વ્યાસ વજવના નાપ. કાના. ૬

ગરબી. ૬૬

પીઉર ન જાને મારો પીર એ રાગ.
 સામજિયે કીચિ સાન, સાન, સનન, સામજિયે કીધી સાન.
 કાનુકાની ઈસી સુધી, બની ગઈ બમાન,
 ભાન, ભનનનનનન. સામજિયે. ૧
 પાસે આવી હેનજ કાવી, વાલે ખવડાવ્યું પાન,
 પાન, પનનનનનન. સામજિયે. ૨
 ધુધર બાલવે ને નેન બતાવે, ઉડાવે ખુખ ખુખ તાન.
 તાન, તનનનનનન. સામજિયે. ૩
 તાજ બંધ માલે મુંજને સાલે, પાડે માન પરમાન,
 માન, મનનનનનન. સામજિયે. ૪
 વ્યાસ વજવના નાપ બિહારી, એ મારા જીવ ભાન,
 ભાન, ભનનનનનન. સામજિયે. ૫

સાત વાર. ૩૭

રવીવારે રણછોડ દેહા સાહેબીર,
 એના મુખલાગે મીઠા ખાંડ પેલીર.

- સીમે સુંદરશામ ગળ્યા સાહેલીર, ૧
 મારા કુખ ફરી પાના હન ટાળ્યા યહ બેલીર, ૨
 મંગળે મોહનજી આળ્યા સાહેલીર, ૩
 મુખ યહ મોરલી લાળ્યા યહ બેલીર, ૪
 બુધે બળદેવના ભાઈ સાહેલીર, ૫
 ખીરાળ્યા મારા મહેલ ગઈ યહ બેલીર, ૬
 ગુરૂએ ગોશીંદ ગીરવારી સાહેલીર, ૭
 એને મુગટ શોભાશીર શાગી યહ બેલીર, ૮
 શુકરે સામળીએ રૂઢ્યા સાહેલીર, ૯
 માશી નેરે લડીને ઊઠ્યા યહ બેલીર, ૧૦
 શનીએ સુત એ નંદ તણી સાહેલીર, ૧૧
 મારે ઘેર કર્યો ફંદ થણી યહ બેલીર, ૧૨
 સાતે વાર સમજી ગાશે સાહેલીર, ૧૩
 તેના કુખ ફળેર જાશે યહ બેલીર, ૧૪
 હે શોભા સુંદર સામની સાહેલીર, ૧૫
 આ લીનતી વલભરામની યહ બેલીર. ૧૬

અરબી ૩૮

આલીયા આલીસમા અતી ઉતાવળો, એ રાગ.
 સુરજ દેવતા તું જા વેહેસો આધમી,
 આજ મારે ઘેર આવસે નંદકુમારજી,

આજરે દીવાલીનો જન માહરે;
તેથી તું આપમતા ન કર વારજો. સુરજ. ૧

ખીછાનું ખીછાતીને મ મેલીયું,
તે ખીછાનું મોઝાડે ગજવાળુંજો;
સાંજ પડે ન ઉગે મારો અંકુશ,
એટલે મેઢેલમાં કર દીવે અગવાળુંજો. સુરજ. ૨

શામ માટે મેં સેજડી કુતડે પાપણ,
કરી મેઢપાછે જમવા પાંચ પકવાનજો;
આ આજડે આતીને ખીરાજશે,
ધીરે ધીરે આરોગશે ત્રી ભગવાનજો. સુરજ. ૩

પીવા રૂપના ચપાલા જળે ભર્યા,
રમવા મટે માડી છે એ પાટજો;
પવન ખાવા મેલી છાંયો વીઝણો,
હોયવા માટે ખાંધી હોચોળા પાટજો. સુરજ. ૪

આશા ભરેલી હુંતો ખેશી રહી,
અગણા આવશે છેલ્લ કૈયો કાનજો;
લરીંગ ઇલાયચો જનપૂજા લાવી મેલીયા,
મેલીછે જનવંતી સોપારી પાનજો. સુરજ. ૫

એવે સુરજ દેવતા અસ્ત પામીઓ,
સાંજ પડી ને આજ્યા સુંદીરયાગજો;

એ અમળાએ માળાએ કીવં દીવડા,
વળી વળી વીરવે છે વલવરામજી. સુરજ. ૬

ગરબી. ૩૬

પ્રેમની પીઠા કોને કહીએહો મધુર એ રાજ,
આવેની આવે તો આવેની હોછરે રાજ,
મારે મેડેસે તમે આવે તો. ૭૫.

ભગવાન પદ્માનવી પીરછી મેઘાં છે,
આવેને ખેડીને આવે તો હોછરે રાજ. આવે. તો. ૧

તારીરે જંતીમાં મોહની ભરી છે;
મધુર મધુર તેમાં ગાવે તો હોછરે રાજ. આવે. તો. ૨
ખીજ નારીના વાપરે રહેયે,

પણ આજ ત્યાં નવ જાણે તો હોછરે રાજ. આવે. તો. ૩
તમ માટે મેં ખીજાનું ખીજાવું,

સેજે પોઠી સુખીયા પાણીની હોછરે રાજ. આવે. તો. ૪

પ્રેમરસ પ્યાસો પ્રેમથી પીએ,
અચિર રસ મને પાચે તો હોછરે રાજ. આવે. તો. ૫

વ્યાસ વરજનો નામ ખીજારો,
હું રંજનો પાનવ સાહે તો હોછરે રાજ. આવે. તો. ૬

